

hjemme og i konventet. Og det er i lyset af dette, at regeringen i øjeblikket i samarbejde med en række af Folketingets partier arbejder på at fremlægge et samlet bud på offensive og resultatorienterede danske holdninger til alle de væsentlige spørgsmål, der drøftes i konventet.

Kl. 17.30

Jeg vil gerne fremhæve tre hovedbudskaber, som regeringen ser som centrale danske holdninger i den aktuelle debat:

For det første ønsker regeringen, at EU også i fremtiden skal være et fællesskab af nationalstater. Men det skal være et stærkt fællesskab og et fællesskab, hvor medlemsstaterne har besluttet at løse en række opgaver i forening ved at overlade kompetencen til EU. Dette stærke fællesskab af nationalstater skal have den politiske og økonomiske styrke til at optræde internationalt og dermed præge verden med de vestlige værdier, som EU bygger på.

For det andet finder regeringen, at tiden er inde til, at vi i Traktaten tydeligt angiver arbejdsdelingen mellem nationalstaterne og fællesskabet, mellem EU og medlemslandene, og at vi samler og beskriver de grundlæggende rettigheder og principper, som fællesskabet bygger på og respekterer.

Derfor er det også helt rigtigt at tale om en forfatningstraktat. En traktat, fordi det er klart, at der fortsat skal være tale om et forpligtende samarbejde mellem selvstændige stater. Derfor er det en traktat. Men samtidig knyttes ordet traktat sammen med begrebet forfatning. Det er ikke, fordi der er tale om noget, der på nogen måde ligner en grundlov for en ny statsdannelse, men fordi tiden er inde til at sikre, at vi på en måde, som vi kender det fra de nationale forfatninger, får afspejlet en række af de traditionelle borgerlige og demokratiske grundrettigheder klarere i EU-Traktaten.

For det tredje ønsker regeringen, at vi også efter udvidelsen af EU bevarer og styrker EU's effektivitet. Det skylder vi de nye medlemmer, og det skylder vi os selv. Regeringen ønsker et EU, der kan levere varen. Derfor er vi også villige til at gennemføre de institutionelle tilpasninger, der skal til for at sikre, at vi også fremover kan træffe de nødvendige beslutninger i EU. Det gælder for alle EU's institutioner, også for Rådet.

I denne sammenhæng er et centralt spørgsmål, der præger debatten i konventet, hvorvidt en valgt formand for Det Europæiske Råd kan være et middel til at skabe større kontinuitet og sammenhæng i Rådets arbejde. Jeg vil gerne

gøre det klart, at regeringens holdning er, at i en moderniseret form kunne man godt fortsætte med det system med roterende formandskab, som vi kender i øjeblikket, men vi skal gøre os klart, at under alle omstændigheder kan vi ikke fortsætte uændret, for et EU med 25 lande er et andet EU end et EU med 15 lande. Man kan ikke bare sige, at vi fortsætter uændret. Hvis vi fortsat skal have et system med rotationsformandskab, vil det under alle omstændigheder indebære en væsentlig modernisering af systemet.

Derfor er det også regeringens holdning, at vi skal være åbne over for at gå ind i en debat om forskellige måder at organisere Rådets arbejde på. Regeringen har valgt at gå offensivt ind i denne debat. Derfor er vi også klar til at overveje en valgt formand for Det Europæiske Råd, men på betingelser. Skal Danmark kunne støtte en sådan model, så er der i hvert fald to ting, der skal sikres:

For det første skal balancen mellem større og mindre lande bevares. For det andet skal det være klart, at det, der er tale om, er en formand, der løser en konkret opgave, nemlig at få Det Europæiske Råd til at fungere optimalt og med størst mulig effektivitet, og som samtidig kan repræsentere EU udadtil på højt niveau.

Lad mig afslutningsvis redegøre for, hvordan jeg ser den videre proces:

Jeg ser gerne, at vi i dag når frem til en vedtagelse her i Folketinget med bredest mulig støtte blandt Folketingets partier. Det vil være et godt udgangspunkt for en videre dansk stillingtagen. Med udgangspunkt i denne vedtagelse vil regeringen udarbejde et europapolitisk oplæg med henblik på at påvirke arbejdet i konventet mest muligt.

Kl. 17.35

Når så konventet har afsluttet sit arbejde og vi kender dets slutresultat, er det regeringens hensigt at iværksætte udarbejdelsen af et egentligt forhandlingsgrundlag med henblik på de kommende forhandlinger i regeringskonferencen. Og jeg vil allerede i dag gerne opfordre til et konstruktivt samarbejde om denne vigtige opgave.

Jeg har med tilfredshed konstateret, at debatten om EU's fremtid er styrket herhjemme i den seneste tid. Det gælder i befolkningen, det gælder i medierne, og det gælder på politisk hold. Det er en udvikling, vi skal gøre alt for at støtte. Jeg synes, vi må sige, at regeringen har bidraget til det. Vi har meldt klart ud, og det vil vi fortsat gøre. I den forbindelse kan jeg nævne, at jeg på